

ter beskæftigelsesministeren jo også, hvor umenneskeligt det, som beskæftigelsesministeren og regeringen har sat i gang, er.

Hvis beskæftigelsesministeren alligevel mener, at de regler, man er i gang med at vedtage, er fornuftige, vil beskæftigelsesministeren så garantere, at den konkrete person, jeg taler om her, ikke vil blive ramt af de regler, som beskæftigelsesministeren vil indføre med integrationsaftalen? Vil beskæftigelsesministeren garantere det?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg undskylder, at jeg sagde forkert navn. Det beklager jeg, men jeg kunne høre formanden tydeligt udtale spørgers navn.

Kl. 17.15

Jeg kan jo ikke garantere, at alle er blevet placeret i den rigtige gruppe. Det kan være, at en toer burde være en firer, en firer burde være en treer, og en femmer burde være en firer. Men det fanges jo op i dette dynamiske system.

Så vil jeg godt sige en ting, som også er en ledestjerne for mig i arbejdet, Det er, som om det bliver sagt fra Det Radikale Venstres og Enhedslistens side, at arbejde og behandling er hinandens modsætninger, men det tror jeg er en grusom fejltagelse. Jeg tror, at arbejde og behandling i mange tilfælde vil kunne fremme processen, og derfor er det en lidt forkert måde, hr. Rune Lund stiller tingene op på. Hvis en person er traumatiseret på grund af tortur, men det skønnes, at den pågældende har en arbejdsevne, kunne det jo godt være, det fremmede helbredelsen, at han kom ud i et arbejde og ikke skulle sidde hjemme og ruge over de problemer, han har ...

Formanden:

Ja tak.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare gerne pointere, at arbejde og behandling ikke er modsætninger.

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som medspørger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg tror sådan set, ministeren har fuldstændig ret i, at der ikke behøver at være en diskrepans mellem behandling og det at få et arbejde. Men

er ministeren så netop ikke bekymret for, at der sker det, at i det øjeblik, man står med et menneske, der er sygt, vil man gøre alt, hvad man kan for at sikre, at vedkommende får førtidspension?

Man kan sige, at fordelene ved systemet, som det er nu, er, at man godt kan beholde mennesker i kontanthjælpssystemet, selv om de er syge, eller selv om de har været udsat for tortur, fordi der er nogle forskellige muligheder. Man kan sende dem i aktivering, man kan prøve at sikre, at de får et arbejde osv. Den mulighed vil der også være i fremtiden, men det vil først og fremmest komme til at handle om, hvorvidt de har haft de 300 timer.

Mit spørgsmål er: Er der ikke hos ministeren en lille frygt for, at det ender med, at mennesker, som måske i fremtiden kunne udvikle en arbejdsevne, ender i førtidspensionssystemet, så de i stedet for at komme i arbejde ender på permanent pension?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jo, nogle kommer måske i revalidering, nogle kommer på førtidspension, og nogle kan komme i andre foranstaltninger, og der er selvfølgelig altid en risiko for, at visitationen ikke er tilstrækkelig ordentlig, så folk, der i virkeligheden kunne bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet, trækkes ud.

Som beskæftigelsesminister og også som menneske synes jeg, at det eneste rigtig værdige er at arbejde for, at mennesker bliver selvforsørgende. Vi ved, hvor meget det betyder for folks selvopfattelse at have et arbejde, og derfor må vi sige, at når det drejer sig om kontanthjælpsmodtagere, må bestræbelsen hele tiden være at skaffe dem i arbejde.

Det er også derfor, vi i forbindelse med kommunalreformen nu laver jobcentre, hvor arbejdsformidlingen og kommunernes jobrettede aktiviteter flytter sammen. Vi skal have mere fokus på arbejde, men folk kan selvfølgelig samtidig være i behandling. Men man skal ikke på et abstrakt grundlag sige, at en, der har været udsat for tortur, ikke kan komme i den situation, at personen faktisk godt kan påtage sig et arbejde.

Formanden:

Fru Elsebeth Gerner Nielsen? Nej. Så går vi videre til hr. Per Clausen som medspørger.